

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màrtirs de Jaca, 9
SUBSCRIPCIÓ:
1'75 pts. trimestre
ANUNCIS: Preus con-
vencionals, segons ta-
many i número d'in-
sercions.

ANY III - NÚMERO 93

OLOI, 28 DE MARÇ DEL 1936

PREU 15 cèntims.

Comentari al darrer Ple Municipal

Ha estat objecte de molts i variats comentaris l'actitut d'abstenció que els regidors de la dreta guardaren davant el Ple Municipal extraordinari celebrat el dijous darrer.

Es pot dir que tot l'Ordre del Dia del Ple esmentat anava dirigit a examinar i a discutir la gestió de l'Ajuntament lliguero-carlí durant gairebé tot el temps comprès des del 7 d'Octubre de 1933 fins fa poques setmanes; és a dir, durant els llargs mesos que amb una voluntat omnímoda i sense fiscalització de cap mena, ha fet i desfet a pleret en la vida del nostre Municipi.

I bé; davant la convocatòria d'aquest Ple extraordinari on s'havia de debatre i posar en clar l'afortunada o desgraciada gestió de la difunta majoria dretana, aquesta hi respon quedant-se a casa i enviant una nota on hi preté justificar-se de les acusacions que se li fan, principalment en allò que es refereix a la seva actuació en relació als perseguits pels fets del 6 d'Octubre, a la nostra ciutat.

La feblesa dels arguments que empen les persones que signen l'al·ludit document per tal de quedar una mica bé davant l'opinió olotina, quedà abastament demostrada amb les documentades explicacions que els senyors Garganta, Calm, Sala i l'Alcalde, senyor Aubert, donaren en el Ple que comentem i que evidenciaren, sobretot la tèrbola i inqualificable manera de procedir de l'alcalde d'aleshores, en ocasió del procés de la Comissió Gestora del 6 d'Octubre, Diputat senyor Dot i altres empresonats.

Una prova de llur culpabilitat en aquesta qüestió, és que ni tansols s'atreverien a donar la cara assistint al Ple del dijous, on sabien hi seria discutit llur comportament en aquest afer i en els demés que figuraven en l'Ordre del Dia. Quan una persona està certa de la rectitud del seu procedir i de l'honradesa de les seves actuacions, el què més desitja és donar testimonis d'això públicament, amb el fi de deixar en bon lloc la seva honorabilitat. Res d'això han fet els regidors de dreta, senyal evidentíssim que d'alguna cosa els acusa la consciència i que no haurien trobat arguments prou sòlids per a refutar les acusacions que se'ls feien dijous per les autoritats d'avui, perseguides i empresonades ahir per l'únic delictes de garantir l'ordre públic a Olot durant les jornades d'Octubre i haver sabut guardar la seguretat personal de tots els ciutadans sense distinció d'ideologies polítiques, inclús la de cert senyor que després, davant els tribunals militars, declarava de tal forma que només pot fer-ho una persona mancada de tota cavallerositat però dotada, en canvi, dels més mesquins sentiments.

Tanmateix, poden estar satisfets els elements de dreta d'Olot per haver confeccionat primer, i votat, després, una candidatura com la que sortí triomfant en les darreres eleccions municipals i que el 6 d'Octubre convertí en mestressa absoluta de la Ciutat. Poden estar satisfets d'aquella majoria que en sortí. Satisfets per la seva gestió desgraciada, però la vergonyosa deserció que dies enrera feien abandonant el mandat que li donaren els seus electors i per la manera amb què dijous ajupia el cap no atrevint-se a respondre a unes acusacions que se li feien, ni a defensar una actuació que, per equivocada que fos, bé havia de tenir els seus punts de defensa, la bona fe si més no, si és que ella obrà d'aquesta manera.

Poden estar satisfets —repetim— els elements de dreta d'Olot. I preguntem: amb quina cara, amb quin dret, en nom de què es poden presentar els partits i els homes de dreta altra vegada a unes eleccions Municipals?

Trossets

La dotzena del frare

Un frare mendicant va arribar a una oueria i preguntà a la mestressa si sabia comptar: Contestà afirmativament aquesta i aleshores el frare digué:

—Doncs bé; jo desitjo portar una dotzeneta d'ous; però com que uns són pel pare guardià, els altres pel col·lector i els altres per mi, desitjaria que me'ls anés posant separats. La meitat de la dotzena és per a el guardià: meitat de dotze, sis... (I l'ouataire li entregà sis ous.) La tercera part és per al col·lector: tercera de dotze, quatre. (L'ouataire li donà altres quatre.) Jo, com que soc més humil, amb la quarta part de dotze, tres... (I recollí tres ous més de mans de la venedora.)

Això es repetí en diverses ocasions, fins que la incauta venedora al fi s'adonà que la meitat i la tercera part, més la quarta part de la dotzena, eren tretze i no dotze. Va riure molt la gent quan ho sapigué, i d'aquí la denominació de que tretze eren la dotzena del frare.

* * *

Una cacicada

Tornen a constituir actualitat les actes de Galicia. En el féu de Calvo Sotelo, a Orense, els atropells i cacicades es compten per centenars. En un col·legi es presenta un notari del «Front Popular» per a donar fe de les tupinades. El notari presenta la seva documentació al president de la taula electoral. Aquest se la mira i remira, plega el document ben plegadet i el col·loca dins de l'urna: «Vota el notario». I la fe resta empresonada a l'urna.

FULLES D'AFAITAR

Puig - Espada Ganga -

Paquet 10 fulles: 0'75 - Fulla sola: 0'10
PROVEU-LA I US CONVENCEREU!